

Родолюбие

На 03.03.1878г. в Сан Стефано представителите на Русия и Османската империя подписват мирен договор, който слага край на Руско-турската освободителна война (1877-1878 г.)

Около 17.00 часа на трети март 1878 година в Сан Стефано представителите на Русия и Османската империя подписват мирен договор, който слага край на Руско-турската освободителна война

(1877-1878 г.). Според договора се създава автономно, трибутарно българско княжество с християнско правителство и народна милиция.

Окончателните граници на Княжеството трябва да се определят от смесена руско-турска комисия, но предварително се уточнява, че територията на България ще обхваща земите от река Дунав по новоустроената сръбска граница и оттам по западната граница на казите Враня и Куманово, по Кораб планина до Черни Дрин, откъдето границата се спуска на юг, включвайки Качаник, Тетово, Гостивар, Галичник, Дебър, Струга, Охрид, Охридското езеро, Корча, достигайки до пл. Грамос. След което върви на изток до устието на р. Вардар и оттам до Орфанския залив, като Костур и Воден остават в България, а Солун и Халкидическия п-в – в Турция. Оттук границата минава по брега на Егейско море до Булугьол, като

Кавала остава в България, след което извива на север до Родопите и на изток до Мидия и Черно море, като Ксанти, Смолян, Кърджали, Лозенград, Люлебургаз и Малко Търново остават в България. Според договора начело на държавата трябва да застане княз, който да бъде избран от народа, утвърден от Високата порта и одобрен от Великите сили. Събрание от избрани български първенци трябва да обсъди и приеме основния закон на страната. С цел подпомагане на българския народ в началните стъпки на неговото държавно управление се предвижда в страната за срок от две години да остане временно руско управление. Османската империя няма право да държи турски войски в Княжеството. Уточняват се въпросите, свързани с наличието на османски държавни, обществени и лични имоти в България. Третира се плащането на годишен данък.

На база на Санстефанският мирен договор Румъния, Сърбия и Черна гора узаконяват своята независимост. Румъния получава Северна Добруджа, срещу което отстъпва Южна Бесарабия на Русия. На Сърбия е дадена Нишка област. Също на база на мирния договор в о. Крит трябва да влезе в сила Органическият устав от 1868 г. Босна и Херцеговина получават административна автономия. Урежда се корабоплаването през Босфора и Дарданелите. През тях свободно могат да преминават в мирно и военно време търговски кораби на неутралните държави.